

DUCHOVNÉ OZVENY

„Spomíname, Bože,
na tvoje milosrdenstvo
uprostred tvojho chrámu.“

Žalm 48,10

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours - Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Ročník III.

Marec 2000

Číslo 3

Veľký pôst 2000

Už sa fašiang kráti, už sa nenavrátí, spievame v ľudovej piesni. A hoci boli fašiangy tohto roku ozaj dlhé, predsa končia (7.III.) a my ideme v ústrety Veľkopôstnemu obdobiu. Čo nám teda o tom hovorí Cirkev?

Pôstne obdobie je zamerané na Veľkú Noc, veď pôstna liturgia pripravuje na slávenie veľkonočného tajomstva jednak katechumenov rozličnými stupňami uvádzania do kresťanského života, jednak veriaciach tým, že im pripomínajú krst, ktorý prijali a pobáda ich na pokánie (VSLR, 27).

Na začiatku Pôstneho obdobia Cirkev nás slovami Ježiša Krista: „Kajajte sa a verte evanjeliu!“ (Mk 1,15) vyzýva na pokánie. V evanjeliu sv. Matúša je táto výzva spojená s myšlienkou priblíženia sa nebeského kráľovstva.

Pokánie je podmienkou toho, aby sme sa stali schopnými prijať Boha. Patrí to k podstate kresťanstva. Skutky apoštolov opisujú kresťanstvo takto: „Boh aj pohanom daroval pokánie, aby mali život.“ (11,18).

Čo máme robiť my? Pokánie začína tým, že uznávame svoju hriechnosť. To je prvý krok. Dnešný svet žije v „ošiali nevinnosti“. Človek nevie prijať skutočnosť hriechu, ak nejestvuje kompetentné fórum, ktoré by mu ho vedelo odpustiť. Hriech, ak nemá výhľad na odpustenie, možno iba poprieť. Riešenie prináša jedine Boh, ktorý sa k nám priblížil v Ježišovi Kristovi a v ňom nám ponúka zmierenie.

Čo má teda, milovaní, robiť kresťan v každom čase, to treba teraz konať usilovnejšie a nábožnejšie, aby sa apoštolská ustanovizeň štyridsiatich dní naplnila pôstom a to nielen striednosťou v jedle, ale a predovšetkým tým, že sa zbavujeme nerestí. (Sv. Lev Veľký, Sermo 6 de Quadragesima).

(Porovnaj Direktórium 2000).

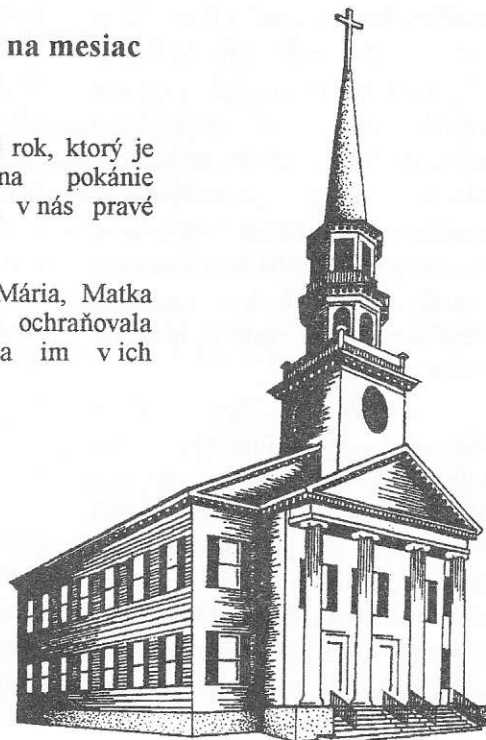
Svätá Cirkev si želá, aby každý spočinul v odpúšťajúcom náručí nebeského Otca v tomto Jubilejnom roku. To nám teraz často pripomína aj Svätý Otec Ján Pavol II.

To všetkým vo Veľkom pôste vyprosuje, želá a žehná

Jozef Kolpák, duchovný otec

Apoštolát modlitby na mesiac marec:

- **Všeobecný:** Aby Svätý rok, ktorý je vhodným časom na pokánie a odpustenie, podnietil v nás pravé a trvalé obrátenie.
- **Misijný:** Aby Panna Mária, Matka nášho Spasiteľa, ochraňovala misionárov a pomáhala im v ich apoštolskej práci.
- **Úmysel KBS:** Aby sme si svoje stavovské povinnosti vo svätom pôste plnili tak, ako vieme a vládžeme, podľa vzoru svätého Jozefa.

Vážení a milí spolupracovníci

Presne pred rokom som sa Vám prihovárал otázkou: „Bude v Košolnej nový kostol?“. Teraz odpovedám: „verím, že bude, verím, že s Božou pomocou dokážeme i to čo sa zdá byť nemožné.“

Na stavbu kostola ste doteraz darovali **950 000Sk**. Všetkým dobrodincom ďakujem a vyslovujem Pán Boh zaplat', ale zároveň Vás prosím, kto len trochu môžete, pomôžte.

Viem, doba je ťažká, ale prosím, prehodnoďte svoje možnosti a hlavne domáci, Košolania, ktorí sa ešte nezapojili do tohto Božieho diela, lebo Boh vidí naše možnosti. Využite tento čas. Ak budete váhať, prepasieme poslednú možnosť. Verím, že sa tak nestane a čoskoro začneme s výstavbou.

Už sa začalo s prípravnými prácami, t.j. práca na projekte a čoskoro sa začnú práce aj na úprave pozemku, potrebné na začatie stavby nového Božieho chrámu.

Jedno príslovie hovorí: „Pomôž si človeče aj pán Boh Ti pomôže.“ Preto prosím, človeče, pomôž, veď to staviame nielen pre seba, ale aj pre svoje deti, vnúčatá a pre ďalšie generácie, ktoré prídu po nás. V prvom rade však na oslavu svätého Kríža, ktorý je znakom spásy. V ňom je naša nádej a sila.

Na záver oznamujem všetkým darcom, že z vďačnosti a ako poďakovanie za Vaše milodary, bude za Vás všetkých večer II. pôstnej nedele v Košolnej obetovaná svätá omša.

Pre tých, ktorí ešte neprispeli a chcú prispieť na výstavu nového Božieho chrámu je v Slovenskej sporiteľni zriadený účet pod číslom **73241-219/0900**. Za poskytnuté dary vopred ďakujem.

Vendelín Hrebíček

Mons. Michal Buzalka

V novodobých dejinách slovenského národa sa zápas o jeho kresťanskú orientáciu a národnú svojbytnosť dostával neraz do nemalých kontroverzií s tými, ktorí si neželali ani jedno ani druhé. Z Božej Prozreteľnosti však v národe vyrastalo vždy dosť prorockých mužov, ktorí boli ochotní prijať toto poslanie späté s nadľudskou námahou a nemalým utrpením. K takýmto patrili aj Michal Buzalka, niekdajší svätiaci biskup trnavskej apoštolskej administratúry, neskorší väzeň a mučeník.

Človek sa však nestáva mučeníkom bez prípravy. Ani Mons. Michal Buzalka sa ním nestal bez nej. Aby sme aspoň trochu videli do jeho duchovného rastu, uvedieme tu úryvky z niektorých jeho listov, ktoré písal horlivému kňazovi a národovcovi, prekladateľovi Svätého písma, literátovi a podpredsedovi Spolku sv. Vojtecha Františkovi Richardovi Osvaldovi, ktorý bol jeho „drahunkým“ birmovným otcom a duchovným vodcom. Z týchto citátov najlepšie pochopíme dušu kňaza, ktorého si Pán vybral za veľkňaza – martyra.

Citlivá duša vtedy ešte mladého kňaza Michala Buzalku sa po prvý raz rozozvučala, keď mu v 1. svetovej vojne v apríli r. 1916 prišlo rozlúčiť sa s kostolnými zvonmi: „Uverte že mi, mňa to bolieť bude, jak ozaj aj naše 'zvončeky' budeme musieť na zem pustiť. Viem, cítim, že aj Vám vypadne slza pri odobierke týchto 'starých verných priateľov' ktorí svojim hlaholom naše spevavé slovenské hory a doliny naplňovali ... Len ich srdcia nám ostanú na pamiatku... Pripomeňte že toto narukovanie našich slovenských zvonov peknodušným našim Poetom, Vaším úprimným priateľom (Osvald vydával Literárne listy a Tovarišstvo)... nám

už dávno zapchávajú ústa, vytrhujú deťom jazyky. Boh vie, či nám zajtra už spievať dovoľia; len srdcia horúce, bijúce nám ponechávajú – dokedy? (List Osvaldovi 1.4.1916).

Kňaz vo vtedajších pomeroch skúsený, Michal Buzalka, odmietol slúžiť v kaštieli rodnej obce v Antone. Vedel dobre, že je to odvolanie z pastorácie medzi ľuďom. A svojmu predstavenému uviedol aj prekážajúce dôvody: „...svoju početnú antonskú rodinu a slová nášho Božského Majstra, ktoré tú horkej pamiatky sobotu povedal v modlitebni Nazaretčanov: Nemo propheta acceptus in patria sua. Nech vidia tí páni, že ja mám zásady Kristove, ktorých neústupne sa pridžmam.“

Možno byť, že som tým nie jedným, ale naraz dvoch capov zabil dľa všeobecnej mienky. Následok toho sa ja nebojím, lebo svedomie som si nezabil. Keď ma za to jeden i druhý pohlavár odhodí. Boh ma neodhodí. Taneta rhei – hovorí starý Heraklyt, všetko do času. Jednému som už raz povedal, že ničoho nežiadam; druhý sa ma ešte nespýtal, že pre seba nič – ale keby sa tak hodilo – dokončil by: len kultúrno-sociálnej slobody pre národ slovenský si žičím. Ved' jak mám dačoho na charaktere mojom kňazskom a mužskom pekného, uznať musím, že ku zveľadeniu a zošľachteniu toho aj tú pohnútku som mal a mávam: „Slovák som, nuž dobrý byť musím.“ K tomu som sa na Teplej priučieval na živom príklade; tam som videl skutky a počul málo slov; inde som počul do ohluchnutia samé vrešťania, jako na jarmoku, ale málo som videl skutok, teda jak „kupovanie“ a „predávanie“ a obapolné šialenie. (24.II.1917).

Hoci Michal Buzalka v týchto rokoch dostával aj ďalšie lákavé ponuky na preloženie do bohatých dedín, predsa zostal skromný a držal sa pri zemi. Dňa 16. apríla 1917 svojmu

„drahunkému“ otcovi píše: „Aj to ma potešilo, že náš p. tajomník spoznal ma jako roduverného Slováka. Lúbam Vás slovenskou úprimnosťou za toto odhodlanie. Pán Boh Vám to zaplať. Ale – odpustite – korigovať musím Vašu výpoveď natoľko, že nie som taký jako Vy! Oj nie! Ani len spomenúť nie hodno za Vami a pri Vás mňa nedochôdča! Ešte len kráčam, idem pomaly za Vaším ideálom, nedosiahnul som ho. Prosím, aby mi bolo dané; hľadám, kto vie či ho nájdem? ...“ Potom spomína trojdňový boj s pokušením prijať lákavé ponuky, pričom zvíťaziť nad nimi mu pomohol Pán Boh a Osvaldove zásady. Zaujímavé je, ako Michal Buzalka odôvodňuje svoje rozhodnutie: „... nuž drahunký môj miláčik“ – tak pokračuje v uvedenom liste – „s čím by ja gazdovať začať musel v týchto ťažkých časoch; s ohromnou dlžobou stal by sa otrokom kapitálu a zomrieť by mohol ešte pred vyplatením a potom nedali by mi pokoja ani v hrobe... Ja ale svojich chudobných opustiť nechcem; vymodlili z bojišťa, nuž blažený budem, keď budem môcť ešte i ja privítať ich synov a otcov prichádzajúcich do domoviny chudobnej, hornatej slovenskej. A tým, ktorí nás predišli do večnej vlasti, spravíme tu doma pomník et gaudium nostrum erit plenum. A keď by nám Boh najmilosrdnejší vzal okovy z rúk a zámku z čel'ustia nášho, nuž, potrebovať ma môže aj Tekov...“

Tak rád by pracovať, tak jako semiačko pracuje, keď sa do vhodnej zeme hodí: od samo seba, vnútornou silou pracuje, vydobýja si, zhromažďuje materiál a rastie, ale podozrivá mi je vždy tá „sollicitudo paterna“ našich predstavených šovinizmom napáchnutých, ktorí by ma s jasotom boli vyhodili zo seminára a z Pazmáneuma, keby neostražitý (pokračovanie na 3. strane)

Mons. Michal Buzalka

(dokončenie z 2. strany)

bol býval. A to by sa pod kepienkom tej mienky bolo stalo, že taký klerik nemôže byť „secerdos sec. Cor Jesu“, jako to o mojich bratoch vyhodných vyriekli. Ale Srdce Ježišovo preda ma k sebe pritiahlo, som kňazom a budem až do večnosti Jemu verným, Cirkvi a národu svojmu osožným... Drahulinky môj, buďte aj Vy s tým spokojný a nežičte mi viacej. Nehnevajte sa na mňa za tú tvrdohlavosť; pokrúťte si hlavou nad tým a potešte sa tým – čomu sa i ja teším -, že aj zo Skýcova vedie cesta do Trnavy a keď Boh dá, aj z Trnavy na Skýcov.“

Keď toto písal apoštolským duchom naplnený kňaz – nemyslel si zrejme, že hovorí prorocké slová, ktoré sa vyplnili i smerom do Trnavy, ale aj späť, medzi ľuďi, aj keď trocha v symbolickej podobe.

Úmyselne sme vybrali iba niektoré, takmer nepatrné situácie

z kňazského života a z presvedčenia Michala Buzalku. Vybrali sme však to, čo ho charakterizovalo počas celého života. Keby sme chceli v niekoľkých vetách zhrnúť jeho životnú cestu, mohli by sme to vyjadriť takto: rástol do výšky k Bohu, pričom sa skláňal k ľudu, k milovanému slovenskému národu. Od počiatku až do konca. Toto dvojité smerovanie ho priviedlo k mučenictvu. To nebola prehra, to bolo víťazstvo určené len pre tých, ktorí si ho zaslúžia vernosťou v maličkostiach – alebo lepšie povedané – ktorí s ochotou každodenne berú na seba svoj kríž a z kalicha bolesti si zoberú svoju dennú dávku bez reptania. Takýmto Pán dá napokon upíť si dúšok, ktorí ich bezpečne posilní a uschnú zasadiť si k stolu Božej hostiny. Pán biskup Michal Buzalka videl vo Svätom Duchu aj svoju biskupskú službu, pre ktorú si vyvolil heslo: Per cruce ad lucem.

S týmto krížom a jeho pomocou rozrážal tmy v srdciach,

v inštitúciách i v národe. Vtedy, keď chodil na výborové zasadnutie SSV, keď sa usiloval o čistotu viery v knihách i v časopisoch, keď napomínal k mravnosti aj tých, ktorí rozriedovali mravné hodnoty vydávaním pochybných diel. Nebál sa povedať dôrazne: Nesmieš! ani vládnym činiteľom, ale ani Matici Slovenskej, ktorá v tom čase bola vo veľkej úcte v celom národe. No vedel aj pochváliť a povzbudiť tých, ktorí pracovali na zveladení národa, ktorí sa obetovali v práci pre záchranu duší.

Svetlo skrze jeho kríž zažiarilo zvlášť pri jeho nespravodlivom obvinení, súdení, odsúdení i väznení. Ako dobrý pastier dal život za svoje ovce, aby aj ony mali život v hojnosti.

Súčasný Spolok sv. Vojtecha žije aj z jeho ovocia, najmä z jeho obety. Preto mu patrí aj naša vďaka.

Štefan Hanakovič

PÔST

Čo sa nám vynorí v mysli pri počutí tohoto slova_ Môžeme myslieť na svätopôstnu dobu, do ktorej sme vstúpili Popolcovou stredou alebo na skutočný pôst od mäsitého pokrmu a újmu v jedle a pití. I jedno i druhé je správne. Čo však je cieľom a zmyslom pôstu, čím on skutočne je?

Liturgia nám dáva na to dostatočnú odpoveď. V nej sa dozvieme, kedy sa máme postiť a ako, aby to bolo skutočne milé Pánu Bohu. Pôst ako úkon kajúcnosti a zbožnosti praktizovali ľudia od nepamäti, azda aj naši prarodičia, ktorí po svojom páde do hriechu cítili potrebu pokánia. Už za dní Noemových rozlišovali sa čisté a nečisté zvieratá. Keď po skončení potopy Boh akoby obnovil div stvorenia a dáva Noemovi a jeho synom účasť na svojom stvoriteľskom diele, keď im hovorí: „Plodte, množte sa a naplňte zem!“ a dáva do ich moci všetko stvorenstvo, hlavne to, čo im bude za pokrm, dáva tu aj určité obmedzenie: „Všetko, čo sa hýbe a žije, nech vám je za pokrm, všetko vám dávam tak, ako zelené byliny. Iba mäso s dušou, ktorá je v krvi, nesmiete jesť.“ (Gn 9,1-4) Myslí sa tu na mäso zvieratá, z ktorého nevytiekla krv, napr. zadusené zviera. Toto nejedli Izraeliti ani v časoch Ježišových, ba ani kresťania obrátení zo židovstva, ba aj obráteným pohanom sa odporúčalo, aby sa zdržali mäsa obetovaného modlám, krvi, zaduseného...(Sk 21,25). Vieme zo Sv. písma hlavne Starý zákon, že Židia mali zakázané viaceré jedlá a zvlášť bravčové mäso. Za vernosť tomuto predpisu dokázali zomrieť aj mučeníckou smrťou, ako to vidíme v 2Mach. (mučenictvo siedmich bratov a ich matky). Pán Boh ako dobrý vychovávateľ vyvoleného národa nežiadal od nich tento určitý pôst len ako náboženskú záležitosť, ale zaiste to bolo aj z hygienických dôvodov, aby chránil ich zdravie. Mnohé predpisy z knihy Levitikus sú o tom dôkazom.

V Starom zákone sa tiež dočítame o tom, aký pôst sa Pánu Bohu páči a aký sa mu vôbec nepáči: „A hľa, v deň vášho pôstu obchodujete a utláčate všetkých svojich robotníkov! Postíte sa, no pri tom sa škriepite a hádate a bijete päťou zločinne. Nepostíte sa už ako dnes, a váš hlas bude počuť na výsostiach.“

(pokračovanie na 4. strane)

Pôst

(dokončenie z 3. strany)

„... A Izaiáš v mene Božom pokračuje: A nie toto je pôst, aký som si vyvolil : rozviazať putá nespravodlivé, uvoľniť povrazy otroctva, zlomených prepustiť na slobodu, lámať hladnému svoj chlieb, bedárov bez prístrešia zaviesť do svojho domu“ /Iz 58,1-12/. Pán Ježiš tiež v Novom zákone odsudzoval pôst, ktorý sa koná pre ľudskú chválu a pre svoje uspokojenie /Vid' podobnosť o farizejovi a mýtnikovi ! / Keď Jánovi učeníci vytykali jeho učeníkom, že sa nepostia tak, ako oni a učeníci farizejov, Ježiš im odpovedal:“ Či sa môžu družbovia postiť, keď je ženích s nimi? No prídu dni, keď sa im ženích vezme a v tých dňoch budú sa postiť.“

Tu vidíme, aký dobrotivý a zhovievavý bol Pán Ježiš voči svojim učeníkom, no aký prísny bol voči sebe. On vzal na seba tvrdý štyridsaťdenný pôst na púšti. On nepodceňoval význam pôstu. Svoje verejné účinkovanie začal ohlasovaním pokánia: „Kajajte sa, verte evanieliu.“ /MK 1,15/. Sám vyhlásil, že určitý druh diabolstva sa nedá ináč vyhnúť iba modlitbou a pôstom. Zaiste dal svojim učeníkom potrebné poučenie slovom i príkladom. V hymne Večerných chvál spievame:

Ježišu, ty nám štyridsať
dní kážeš seba zapierať,
pre spásu duší všetkých nás
si ustanovil pôstny čas.

Pomáhaj ľudu Božiemu
nebeskú získať odmenu,
keď zmyje viny pokáním
a keď sa pred zlom uchráni.

Cieľom pôstu je predovšetkým boj proti hriechu. Ježiš Kristus zadost'učinil za naše hriechy, a to takým dokonalým a vyčerpávajúcim spôsobom, aby sme pochopili aspoň čiastočne, akou veľkou zlobou je hriech. Pri pohľade na jeho zmučené telo, na jeho potupnú smrť môžeme aspoň trochu okúsiť horkosť viny. Keď On toľko pretrpel za našu spásu, či my môžeme zostať ľahostajní voči svojej duši a dušiam našich blízkych, za ktorých Kristus zaplatil tak veľkú, nekonečnú cenu? Prežívanie Kristovho umučenia cez pôstnu dobu nás osobitne pobáda k pokániu. Vyjadruje to tiež hymna na Posvätné čítanie:

Posvätný zvyk nás pobáda
zotrvať verne v pokání
v štyridsaťdennom období
modlitieb, slíz a zriekaní.

Prv pôst konali proroci
potom sa postil Kristus sám
náš všemohúci Kráľ a Pán,
čo dal vznik zemi, nebesám.

Nuž užívajme skromnejšie
pokrmu slov a nápoja,
spánku a zábav! Bedlime
vždy pohotoví do boja!

Pravý pôst nie je smutný. Nie je to trápenie tela, ale má uzdravujúci účinok pre telo i pre dušu. Je to milostivý čas a ako ďalej spievame:

Boh nám ho dal a lieči nás:
lieči svet z mdloby, slabosti,
zdravý liek zdržanlivosti.

Toto je skutočne pravda. Nedávno som počula, že keby v mnohých civilizovaných krajoch dali peniaze za odtučňovacie kúry a liečenia z prejedania, pomohlo by sa toľkým hladujúcim v Afrike a iných rozvojových krajinách. Je oveľa viacej chorôb z prejedania ako od hladu a tobôž nie od pôstu. Pôstom sa naopak liečia mnohé choroby. Pôst by sme mohli tiež nazvať modlitbou tela, pretože svojim sebaovládaním vzdáva česť Bohu, od ktorého má všetko. Je to modlitba bez roztržitosti, ako priznal jeden muž, ktorý sa zo solidarity postil so svojou manželkou. Povedal: „Keď sa modlím, často sa mi stávalo, že som nemyslel na to čo hovorím, tak že som ani nevedel, že sa modlím. No keď som sa postil, tak som vedel, že sa postím, a to ma priviedlo aj k zobranejšej modlitbe.“

Kiež toto pôstne obdobie
nám dopomôže do nebies
k tej veľkonočnej radosti,
kde sa Nevesta nepostí.

Daj, Trojjediný Bože náš,
čo blaženosťou oplývaš,
nech plody pôstov prehojné
zbierame v svojej striedmosti.

Amen

Sám proti všetkým

Jaromír Ferianc

Tŕňová koruna, purpurový plášť
na čele kvapky krvi...
Ľudské srdce ako kameň
čo človeka zúrivo zdrví.
Nechápe lásku, nechce ju vidieť
strat' sa mi z očí!

Rany bičom, nemé výkriky.
Kto si človeče?
Kamenná púšť, tma a slepota.
Vy to neviete?
Až tak otupelo ľudské srdce.
Ukrižuj, ukrižuj ho!

Bolest' a poníženie
sám proti všetkým...
Kam to všetko speje?
Vnímať jeho lásku,
jeho odpustenie.
Na Golgote stojí kríž.
Dokonané je!

Ahoj detúrence!

8.3. sa začína pôstne obdobie pred Veľkou Nocou a preto by som s vami chcel vraviť o krste. Že prečo práve o krste?

Práve v pôstnom období sa v prvých storočiach nášho letopočtu ale i dnes pripravovali dospelí ľudia, ktorí chceli prijať krst, na svoje znovuzrodenie. Katechumen – čiže ten, ktorý chcel byť pokrstený sa musel najskôr niekoľko rokov pripravovať. Skúmalo sa, či je jeho rozhodnutie prijať krst úprimné, či vedie mravný život. Cvičil sa v modlitbe, pôste, spoznával Sväté písmo, vysvetľovalo sa mu vyznanie viery a poslanstvo Ježiša Krista.

Práve v pôstnom období pred Veľkou Nocou sa bezprostredne pripravovali na sviatosť krstu, viac sa postili, viac sa vyučovali, zasväcovali sa do bohoslužby, podrobili sa viacerým skúškam a verejne vyznali vieru. Na Bielu sobotu po všetkých skúškach, ak viedli život hodný kresťana prijali sviatosť krstu, birmovky a Najsvätejšiu sviatosť oltáru. Krstný rodič zodpovedal za jeho duchovný život a starostlivo ho viedol počas celej jeho prípravy, i potom. Neofyt – čiže znovuzrodený bol po krste ešte intenzívnejšie zasväcovaný do všetkých obradov. V misijných krajinách a nielen v nich sa používa tento model dodnes. Čo na to poviete? To všetko a mnohé iné múdrosti som vyčítal v knihe J. Kutarňu: Idte a ohlasujte.

Vy deti moje, si na váš krst pamätáte väčšinou z rozprávania vašich rodičov. Spýtal som sa vašich kamarátiek, Moniky Pavlovičovej, Beatky Šulecovej a Dominiky Lošonskej, čo je to vlastne ten krst. Počúvajte ako pekne to napísali:

Beatka: Krstom som sa dostala do Božej rodiny. Je to Cirkev - Boží ľud.

Monika: Mala som bielo vyšitú košielku a ešte ju mám doma. Božia rodina sa stretáva v kostole pri svätej omši. Je na to aby sme sa niečo dozvedeli o jeho matke Márii a jeho Otcovi. Je to najdokonalejšia obeta v ktorej sa Pán Ježiš obetuje za nás.

Beatka: Prináša ju vždy pri svätej omši. Ježiš dal apoštolom kňazskú moc, aby všetkým ľuďom vysluhovali Božie slovo a vysluhovali sviatosti a spravovali Boží ľud.

Dominika: Viete, krst je veľmi dôležitá vec! Teraz som Božie dieťa.

My už deti vieme že krst je sviatosť duchovného znovuzrodenia, že nás očisťuje od hriechov a cez túto sviatosť máme vďaka Ježišovi večný život. Ježiš nás pri krste vkladá do svojho tela. Začne v nás prúdiť ako rieka Duch svätý, ktorý nás očistí a naplní. Boh však nikoho nenúti. Ak sami nechceme, nemôže nás očistiť ani naplniť. Dôležité je, deti moje, aby sme mu otvorili dokorán svoje srdce i myseľ.

Samozrejme mám pre usilovných súťažné otázky:

1. Čo je krst a na čo je dobrý?
2. Ako sa pripravovali dospelý katechumeni na krst?
3. Ako a kedy si bol pokrstený ty?

Knižky za správne odpovede z minulého čísla vyhrávajú: Janka Babišová, Marianka Babišová a Mirko Šimončič

Nezabudnite si urobiť pôstnu prípravu a zúčastniť sa na krížových cestách. Svoju účasť na krížových cestách a modlitbu ruženca si môžeš zaznamenávať do zápisníčka. Každú tvoju modlitbu môžeš obetovať za niekoho, kto potrebuje pomoc. Ak svoj zápisníček na Veľkú noc vhodíš do schránky Duchovných ozvien, tvoju námahu ocením sladkým darčekom.

S Láskou tvoj Mravček Zvedavček.

G.S.

!!! Spevákom !!!

Kríž je znakom spásy

R: Kríž je znakom spásy, kríž ten drevený, Kristom nesený z lásky, krvou zmáčaný za nás.

1. Sám si Pane znášal, t'archu našich vín, z lásky si sa oddával, z lásky pod tvoj kríž. R: Kríž je znakom...

2. Chcem aj ja niesť svoj kríž, t'archu svojich vín, Krista vždy nasledovať, chcem byť stále s ním. R: Kríž je znakom...

Ak sa chceš naučiť viac príd' na spevácky krúžok každý piatok o 16.30 hod v kultúrnom dome.

MLADÝM GAZDINKÁM

Oškvarkové pagáčiky

- 1 kg hladkej múky Špecial
- 1 palmarin
- 1 sladká smotana
- 1 vajce + 2 žĺtky
- 1 kocka kvasníc
- 2 lyžičky cukru – do kvásku
- soľ (2-3 lyžičky)
- mlieko, podľa potreby asi 2 ½ dcl
- 50 dkg oškvarok
- žltok na potrebie

Cesto zmiesime ako na kysnuté koláče. Vykysnuté cesto dáme na dosku, rozgúľame na plát a natrieme pomletými oškvarkami. Preložíme 3x po dobu 20 min. Potom rozgúľame a vykrajujeme pagáčiky. Potrieme žltkom a pečieme

Dobrá chuť!

Recept sme dostali od p. Štefky Blažovej.

Ďakujeme

FARSKÉ OZNAMY**Bohoslužby na marec****Sv. omše v týždni**

Suchá - pondelok - piatok 18.00; sobota 7.30

Košolná - streda 16.45; okrem 8.III.

Zvončín - štvrtok 16.45; okrem 9.III.,

16.III. preložené na 14.III. 16.45

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

V pôstne nedele pobožnosť Krížovej cesty bude o 14.15

5. marca - 9. nedeľa v Cezročnom období

Košolná 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

8. marca - Popolcová streda, začiatok Veľkého pôstu, zdržiavanie sa mäsitého pokrmu, prísny pôst

Suchá 18.00

12. marca - 1. pôstna nedeľa

Zvončín 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

zbierka na katolícku charitu

19. marca - 2. pôstna nedeľa

Košolná 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

20. marca - preložená slávnosť sv. Jozefa, ženícha Panny Márie

Suchá 18.00

25. marca - Zvestovanie Pána

Suchá 7.30

26. marca - 3. pôstna nedeľa

Zvončín 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

Začne opäť platiť letný čas

Február v našej farnosti**Pokrstení:**

13.II. Matej Varga, Suchá

Zosnulí:

Rozália Cíсарová, 27.I.2000 v 85. roku života, Trnava, Zvončín

Jozef Kráľovič, 29.I.2000 v 74. roku života, Zvončín

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY

Vychádza každú poslednú nedeľu predch. mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou č. 431, PSČ 919 01, tel: 0805/901 44.

Zodpovedný redaktor: Jozef Kolpák, farár

S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok

MAREC 2000

Cezročné a pôstne obdobie

St	1	Albín, biskup
Št	2	Simplícus, pápež, mučeník
Pi	3	Kunigunda
So	4	Kazimír
Ne	5	9. nedeľa v Cezročnom období
Po	6	Radovan
Ut	7	Perpetua a Felicita, mučeníčky
St	8	Popolcová streda
Št	9	Františka Rímska, rehoľníčka
Pi	10	Štyridsať mučeníkov
So	11	Konštantín, rehoľník
Ne	12	1. pôstna nedeľa
Po	13	Patrícia
Ut	14	Matilda
St	15	Klement Mária Hofbauer, kňaz (Kántry)
Št	16	Heribert, biskup
Pi	17	Patrik, biskup (Kántry)
So	18	Cyrl Jeruzalemský, biskup, uč. Cirkvi (Kántry)
Ne	19	2. pôstna nedeľa
Po	20	Klaudia, mučeníčka
Ut	21	Justinián
St	22	Oktavián, biskup
Št	23	Turíbius de Mongrovejo, biskup
Pi	24	Gabriel
So	25	Zvestovanie Pána
Ne	26	3. pôstna nedeľa
Po	27	Nikodém
Ut	28	Soňa
St	29	Miroslav
Št	30	Kvirín
Pi	31	Benjamín, mučeník

Jubilejný rok 2000

Výber z kalendárov:

Rímskeho**Celoslovenského**

Arcidiecézy Bratislavsko-trnavskej

5.3.

- Blahorečenia (svätorečenia) v Ríme. V našich farnostiach v rámci prosieb a modlitieb zamerať sa na našich kandidátov (biskupi Vojtaššák, Gojdič a Buzalka, Alojz Chmel, Žofia Bosniaková...)

8.3.

Prosba o odpustenie. „Cirkev nemôže prekročiť prah nového tisícročia bez toho, žeby nepovzbudzovala svojich synov a dcéry ku očisteniu sa v pokání od bludov, neverností, nedôsledností a zanedbania.“ (TMA, b. 33)

20.3.

- Slávnosť sv. Jozefa. Jubileum remeselníkov.

25.3.

- Osobitné slávenie v pútnych mariánskych svätyniach a mariánskych kostoloch.